

έπι την αριθμού ίνδικων χοιριδίων ἀπεδείχθη ἐστερημένη τῆς ἀρχικῆς λοιμογόνου δυνάμεως ἢν καὶ πλουσία εἰς ἀριθμὸν μικροβίων. Παρόμοια ἐπὶ πειραματοζώων ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν καὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀκτινοβολιῶν β τοῦ Ραδίου Ε ἐπὶ καλλιεργήματος μικροβίων σπληνάνθρακος ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τῆς βακτηριδιολύσεως δὲν παρετηρήθη διὰ τοῦ στοιχείου τούτου.

Εἰσηγούμενος τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Γ. Σακελλαρίου ὁ κ. Ν. Ἐξαρχόπουλος, λέγει τὰ ἔξῆς:

“Ἐκώ τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἔρευναν τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης καθηγητοῦ τῆς Ψυχολογίας κ. Γ. Σακελλαρίου περὶ τῆς ἔξελίξεως τῆς ἡθικῆς κρίσεως τοῦ Ἑλληνος ἐφήβου.

Ἡ ἔρευνα αὕτη διεξήχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ 430 Υ., νέων καὶ νεανίδων, ἡλικίας 15-18, εἰς ἀ ἐδόμη πρὸς κρίσιν ἴστόρημα περιγράφον καταστάσεις ἐξ ὅλοκλήρου παρανόμους, πλὴν ἀσυνήθεις, ἀπαιτούσας διορατικότητα ἵκανὴν ἐκ μέρους τοῦ Υ. πρὸς κρίσιν αὐτῶν.

Τὰ πορίσματα τῆς ἔρευνης ταύτης καταδεικνύουσι πλὴν ἄλλων ὅτι:

1. Ἡ ἡθικὴ κρίσις εἰς τὸ 16^{ον} ἔτος εἶναι ἵκανῶς ἀνεπτυγμένη· συμπληροῦται δὲ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς κατὰ τὸ 18^{ον} καὶ πέραν.
2. Ἡ ἡθικὴ κρίσις εἰς τὰ ὑγίεια ἀναπτύσσεται ἐνωρίτερον ἢ εἰς τὰ ἄρρενα.
3. Οἱ δεκαιεπταετεῖς Ἑλληνες νέοι, συγκρινόμενοι πρὸς διμήληκας γερμανούς, δεινύονται μᾶλλον ἔξειλιγμένοι εἰς τὸ ἐκφέρειν ἡθικὰς κρίσεις.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ.—Ἡ ἔξελιξις τῆς ἡθικῆς κρίσεως τοῦ Ἑλληνος ἐφήβου*, ὑπὸ

Γεωργίου Θ. Σακελλαρίου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ν. Ἐξαρχοπούλου.

Σπουδαιότης τοῦ προβλήματος.—Ἡ γνῶσις τῆς πορείας, καθ' ἣν ἔξελίσσεται ἡ ἡθικὴ κρίσις, ἐνδιαφέρει καὶ τὸν γονέα καὶ τὸν παιδαγωγὸν καὶ πάντα τῆς κοινωνίας λειτουργόν, μάλιστα δὲ τὸν ποινικὸν δικαστήν, τὸν ἐντεταλμένον τὸν καταλογισμὸν τοῦ ὑπευθύνου ἢ μὴ πράξεως ἀτόμου τινὸς καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἢ μὴ εἰς αὐτὸ ποιηῆς.

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ καταλογισμὸς βαίνει ἀναλόγως τῆς κτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνεργοῦντος ἀτόμου τῶν ἐννοιῶν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἵκανότητος νὰ διακρίνη ἢν πρᾶξις τις εἶναι παράνομος, ἀνήθικος καὶ τιμωρητέα, ὥστε καὶ διανοούμενον τὸ διτομὸν τὴν κακὴν ταύτην πρᾶξιν, νὰ ἔντιτάσσῃ ἀποκαλυτικὰς κατ' αὐτῆς σκέψεις. (Hemmungsvorstellungen).

Ο καταλογισμός, ἐν ἄλλοις λόγοις, τοῦ ὑπευθύνου ἢ μή, κυρίως βαίνει ἀναλόγως τῆς ἵκανότητος τοῦ ὀμαρτήσαντος Υ. νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ διακρίσεως εἰς τινα περίστα-

* GEORGE TH. SAKELLARIOU.—The purpose of this investigation was to study the ethical judgment of Greek youth. *Ἐκ τοῦ Ψυχολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1937.

σιν, νὰ κρίνῃ δηλαδὴ μίαν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, ἢν εἴναι τοιαύτη, διαβλέπον, ἢν αὕτη εἴναι ἡθικῶς ἐπιτρεπτέα καὶ δρθῆ, ἢ καταδικαστέα καὶ ἐσφαλμένη, ὅχι δὲ μόνον προκειμένου περὶ ζητημάτων κοινῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐξαιρετικῶν καὶ ἀσυνήθων, ἀτινα ἀπαιτοῦσι κρίσιν.

Ποία ἡ ἥλικία, καθ' ἥν πρὸς τοιαύτην διάκρισιν ἔχει ἀναπτυχθῆ ὁ ἀνήλικος ἔλλην; Πῶς ἀναπτύσσεται ἡ ἡθικὴ κρίσις;

'Επιθυμοῦντες νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἡθικῆς κρίσεως παρ' ἡμῖν ἐξετελέσαμεν τὴν ἀκόλουθον ἔρευναν¹.

'Εδώσαμεν τούτεστιν εἰς 430 Υ. μαθητὰς γυμνασίου, δύν 268 νέοι καὶ 162 νεάνιδες, ἥλικίας αἱ μὲν 15-18 ἑτῶν² οἱ δὲ νέοι 16-18 ἑτῶν, τὸ κάτωθι ἴστορημα³, ληφθὲν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, διὰ λόγους συγκρίσεως, ὡς περαιτέρω ἐμφαίνεται:

«Νέος τις 17 ἑτῶν ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἐν ταξείδιον διὰ ποδηλάτου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα. Πρὸς τοῦτο ἔλαβε παρὰ τοῦ πατρός του τὴν ἀδειαν καὶ ποσόν τι χρημάτων, ἀναγκαῖον διὰ τὸ δεκατετραήμερον τοῦτο ταξείδιον του. Πρὸιν ἡ ὄμως ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν, ὅπου μετέβαινεν, ἀπεφάσισε νὰ ἐνοικιάσῃ μίαν μοτοσυκλέταν. Οὗτως ἔστειλεν εἰς μίαν ἀποθήκην τὸ ποδήλατόν του καὶ ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἀρκετά ἀπὸ τὰ χρήματά του διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς μοτοσυκλέτας, ἀνεχώρησεν. 'Αλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας δὲν εἶχεν ἡ ἐλάχιστα χρήματα. Εἰς τὸν πατέρα του δὲν ἤθελε νὰ γράψῃ νὰ τοῦ στείλῃ ἄλλα, διότι ἐγνώριζεν ὅτι οὗτος δὲν θὰ ἐπεδοκίμαζε τὸ ταξείδιον διὰ μοτοσυκλέτας, τὰ δὲ δοθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς τοῦτον χρήματα δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν, δπως ἤθελεν διὰ τοῦ πατήρ του. 'Εξ ἄλλου, δὲν ἤθελε νὰ ψευσθῇ εἰς τὸν πατέρα του, λέγων ὅτι δῆθεν ἔχασε τὰ χρήματα, ποὺ τοῦ ἔδωσε. Οὗτως ἀπεφάσισε νὰ οἰκονομήσῃ ταῦτα κατ' ἄλλον τρόπον. Μετέβη λοιπὸν εἰς ἐν καλὸν ξενοδοχεῖον, ἔλαβεν εἰς τὸ δωμάτιόν του τὸ δεῖπνον καὶ τὸ πρωϊόν του φαγητὸν καὶ ἔπειτα ἔστειλε τὸν θυρωδὸν νὰ τοῦ πάρῃ ἐν εἰσιτήριον σιδηροδρόμου διὰ μίαν πλησίον πολιν. Μὲ πέντε δραχμάς, ποὺ τοῦ εἶχον μείνει, ἐφιλοδώρησε τὸν θυρωδόν, ἔλαβε τὸ εἰσιτήριον, τοῦ εἰπε νὰ περάσῃ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς ἀξίαν αὐτοῦ καὶ ἔφυγε διὰ τὸν σταθμόν. 'Εκεῖ εἰπεν εἰς τὸν σταθμιάρχην ὅτι ἥλλαξε γνώμην διὰ τὸ ταξείδιόν του καὶ παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα, δπερ καὶ ἐγένετο. 'Αφήσας δὲ τὸν λογαριασμὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπλήρωτον, ἐπέβη τῆς μοτοσυκλέτας του καὶ ἔφυγε διὰ ἄλλην πολιν. Τὰ χρήματα ποὺ ἐκέρδισε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ ἐμειναν διὰ πολλὰς ἡμέρας καὶ ὅταν ἐτελείωσαν, ἐπομηθεύθη ἄλλα κατὰ τὸν ἵδιον τρόπον.

Περατώσας οὕτω τὸ ταξείδιόν του ἐπέστρεψεν, ἄφησε τὴν μοτοσυκλέταν εἰς τὸ κατάστημα καὶ λαβὼν τὸ ποδήλατόν του ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τῶν ἐπομένων δύο ἔως τριῶν ἐβδομάδων ἐκέρδισε μερικὰ χρήματα, ἐργαζόμενος εἰς ἔλαφράς τινας ἐργασίας καὶ ἔστειλε τὰ διφεύλομενα εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ διοῖα δὲν εἶχε πληρώσει τὸν λογαριασμὸν του».

Τὸ ὡς ἔνω ίστορημα περιγράφει κατάστασιν, ἡτις μολονότι ἔξ ὀλοκλήρου παρά-

¹ Χάριτας διείλομεν εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ.κ. Ἀθ. Παπαδόπουλον καὶ Εὐάγγ. Λαδάνη, φιλοφρόνως συμβαλόντας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς παρούσης ἐρεύνης.

² 18 ἑτῶν σημαίνει $17\frac{1}{2}$ - $18\frac{1}{2}$ κ.ο.κ.

³ B.L. Zeitschr. für Kinderforschung, 1932 καὶ COLE, L.: Psychology of Adolescence, 1936.

νομος, είναι άσυνήθης, τοῦ γ. καλουμένου νὰ διεδη καὶ νὰ κρίνῃ καθ' έαυτό, ἀν δὲ ὁ ὡς ἄνω διαγωγὴ ἥτο ὅρθη, ἢ ἐσφαλμένη. "Αν ἐπρόκειτο βεβαίως περὶ φόνου, πράγματος κοινοῦ, περὶ οὗ πᾶς τις ἔχει ἐκ διδασκαλίας σχηματίσει ἀντιλήψεις καὶ διαθέσεις, τὸ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν διάφορα. 'Αλλ' ἡ κατάστασις αὕτη είναι καινοφανῆς καὶ διάφορος.

'Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ιστορίαν αὐτὴν τὰ γ. ἐκλήθησαν νὰ ἀπαντήσωσιν ἐπὶ τῶν ἔξι τεσσάρων ἐρωτημάτων:

- 1.—Βλέπετε τι παράνομον, ἡ ἀνήθικον ἐν τῇ διαγωγῇ τοῦ νέου;
- 2.—"Αν οὗτος δὲν ἐπέστρεψε τὰ χρήματα ποτέ, θὰ ὑπῆρχε τι τὸ παράνομον ἡ ἀνήθικον εἰς τὴν διαγωγήν του;
- 3.—"Ἡτο ἀνέντιμος πρᾶξις ἡ ἀλλαγὴ τοῦ εἰσιτηρίου, χωρὶς νὰ ἔξετάζῃ τις τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον;
- 4.—Τίς ἡ ἐπιβαλλομένη τιμωρία, δεδομένου ὅτι τὰ χρήματα ἐπεστράφησαν;

Πορίσματα.—Ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προέκυψαν τὰ κάτωθι πορίσματα:

1.—Ἐπὶ 162 μαθητριῶν τοῦ Β' Γυμνασίου Θεσσαλονίκης 15-18 ἔτῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν: «ἄν βλέπωσί τι τὸ παράνομον ἡ ἀνήθικον εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ νέου»:

Αἱ 15έτιδες	διὰ	ναι	κατὰ	61%	δι' ὅχι	κατὰ	30,5%	καὶ	ἀμφιβόλως	κατὰ	8,7%
Αἱ 16έτιδες	»	»	»	64%	»	»	»	32	%	»	4,4%
Αἱ 17έτιδες	»	»	»	63%	»	»	»	32	%	»	4,0%
Αἱ 18έτιδες	»	»	»	100%							

Εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν «ἄν ὁ νέος δὲν ἐπέστρεψε τὰ χρήματα θὰ ὑπῆρχε παράνομόν τι ἡ ἀνήθικον», ἀπήντησαν:

Αἱ 15έτιδες	διὰ	ναι	κατὰ	95,6%	δι' ὅχι	κατὰ	4,3%				
Αἱ 16έτιδες	»	»	»	96	%	»	1,5%	καὶ	ἀμφιβόλως	κατὰ	3%
Αἱ 17έτιδες	»	»	»	98	%	»	2	%	καὶ		
Αἱ 18έτιδες	»	»	»	100	%.						

Εἰς τὴν τρίτην ἐρώτησιν «ἄν ἥτο ἀνέντιμος ἡ πρᾶξις τοῦ εἰσιτηρίου κλπ.», ἀπήντησαν:

Αἱ 15έτιδες	διὰ	ναι	κατὰ	74%	δι' ὅχι	κατὰ	26	%	
Αἱ 16έτιδες	»	»	»	68%	»	»	»	26	%
Αἱ 17έτιδες	»	»	»	75%	»	»	»	24,5%	
Αἱ 18έτιδες	»	»	»	81%	»	»	»	9,5%	

"Οσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην ποινήν, αἱ μὲν 15έτιδες καθώρισαν συμβουλὴν κατὰ 37,78%, ἐπιπληξιν κατὰ 30,43%, φυλάκισιν κατὰ 8,75%, καμμίαν

τιμωρίαν κατά 21,74 %, ἀπειλὴν ὅτι θὰ διωχθῇ ποινικῶς κατά 4,08 % καὶ σύλληψιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κατά 4,08 %.

Αἱ 16έτιδες ὥρισαν ἐπίπληξιν κατά 26,52 % καθὼς καὶ συμβουλὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καμμίαν τιμωρίαν κατά 10,14 %, φυλάκισιν κατά 14,5 %, ξύλον καὶ χρηματικὸν πρόστιμον κατά 6,23 %, στέρησιν ἐκδρομῶν κατά 4,35 %, τύψιν συνειδήσεως κατά 5,8 %, στέρησιν ἐμπιστοσύνης 2,9 %, κατὰ δὲ 1,48 % περιφρόνησιν, περιορισμόν, παρακολούθησιν ὑπὸ τῶν γονέων καὶ π.

Αἱ 17έτιδες ἔκριναν ὡς ἐπιβλητέαν τιμωρίαν ἐπίπληξιν κατά 40,8 %, συμβουλὴν κατά 28,5 %, χρηματικὸν πρόστιμον κατά 14,3 %, στέρησιν ἐκδρομῶν κατά 8,2 %, καμμίαν τιμωρίαν κατά 8,2 %, στέρησιν χρημάτων κατά 0,1 %, φυλάκισιν 4 %, κατὰ δὲ 2 % στέρησιν τοῦ ποδηλάτου, τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν γονέων του, ξύλο, ἀναγνώρισιν τῆς κακῆς του πράξεως, καὶ ἀօρίστως ἐλαφρὰν ἢ αὐστηρὰν τιμωρίαν.

Αἱ 18έτιδες ὥρισαν ἐπίπληξιν κατά 30 %, φυλάκισιν κατά 30 %, συμβουλὴν κατά 15 %, ξύλο κατά 20 %, ἀνὰ 1 % δὲ περιορισμόν, σύλληψιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, στέρησιν ἐκδρομῶν, καμμίαν τιμωρίαν, ἀναγνώρισιν τοῦ σφάλματός του καὶ στέρησιν τῆς ἐλευθερίας του.

2.—Ἐκ τῶν 269 ἀρρένων Γ. ἡλικίας 16-18 ἀπήντησαν εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν:

Οἱ 16ετεῖς διὰ ταὶς κατὰ 78,7 % δι' ὅχι κατὰ 20,05 %.

Οἱ 17ετεῖς » » 80,5 % δι' » 10,70 %

Οἱ 18ετεῖς » » 80,8 % δι' » 15,04 %.

Εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν «ἄν ὁ νέος δὲν ἐπέστρεψε τὰ χρήματα, θὰ ὑπῆρχε παράνομόν τι ἢ ἀνήθικον», ἀπήντησαν:

Οἱ 16ετεῖς διὰ ταὶς κατὰ 92 %

Οἱ 17ετεῖς » » 98,6 % δι' ὅχι κατὰ 1,04 %

Οἱ 18ετεῖς » » 100 %.

Εἰς τὴν τρίτην ἐρώτησιν «ἄν ἦτο ἀνέντιμος ἢ πρᾶξις τῆς ἀλλαγῆς τοῦ εἰσιτηρίου», ἀπήντησαν:

Οἱ 16ετεῖς διὰ ταὶς κατὰ 31,8 % δι' ὅχι κατὰ 68 %

Οἱ 17ετεῖς » » 42,0 % δι' » 55 %

Οἱ 18ετεῖς » » 69,2 % δι' » 30,8 %.

Ὦς ἐπιβλητέαν δὲ τιμωρίαν ὥρισαν οἱ μὲν 16ετεῖς οὐδεμίαν τιμωρίαν κατὰ 24,5 %, στέρησιν τοιούτων ἐκδρομῶν κατά 14,24 %, ἐλαφρὰν τιμωρίαν κατὰ 7,5 %, φυλάκισιν καὶ συμβουλὴν κατὰ 6,6 %, τιμωρίαν ἀօρίστως κατὰ 7,6 %, ἐπίπληξιν κατὰ 5,6 %, αὐστηρὰν τιμωρίαν κατὰ 3,8 %, «ξύλο» κατὰ 1,8 %, 8 % δὲ ἀπήντησαν ὅτι ἐτιμωρήθη ἐργαζόμενος, 2,9 % ὅτι ἐτιμωρήθη ἡθικῶς καὶ 3,8 % ὅτι ὅχι μόνον δὲν πρέ-

πει νὰ τιμωρηθῇ, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὴν πρᾶξιν του. Τέλος 0,94 % ὥρισαν ὡς τιμωρίαν τὴν περιφρόνησιν, περιορισμὸν διασκεδάσεων, στέρησιν χρημάτων, παρακολούθησιν ὑπὸ τῶν γονέων του κλπ.

Οἱ 17ετεῖς ἔκριναν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ οὐδεμία τιμωρία κατὰ 29,14 %, στέρησις ἐκδρομῶν κατὰ 10,4 %, συμβουλὴ καὶ ἐπιεικῆς τιμωρία κατὰ 9,37 %, ἀναγνώρισις τῆς κακῆς του πράξεως καὶ αὐστηρὰ τιμωρία κατὰ 6,24 %, φυλάκισις κατὰ 5,2 %, ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς οἰκίας του κατὰ 4,16 %, ἐπίπληξις κατὰ 4,86 %, 2,08 % στέρησις ἐμπιστοσύνης, στέρησις ἐλευθερίας, ἡθικὴ τιμωρία, ποινικὴ διωξις καὶ τέλος, κατὰ 1 % στέρησις τοῦ ποδηλάτου, τιμωρία ἀρρίστως, ξύλο, ἔπαινος.

Οἱ 18ετεῖς ἀπεφάνθησαν κατὰ 19,20 %, ὅτι οὐδεμία τιμωρία πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ, κατὰ 11,5 % ὅτι εἶναι ἀξιέπαινος, κατὰ 23 % ὅτι ἐπιβάλλεται ἐπίπληξις, κατὰ 30,7 % διδασκαλία, κατὰ 7,7 στέρησις χρημάτων, καὶ κατὰ 3,8 % συνειδήσις τῆς πράξεώς του, στέρησις διασκεδάσεων, ἔνορκος διαβεβαίωσις ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρᾶξιν καὶ ὅτι ἐτιμωρήθη ἐργαζόμενος.

Γενικῶς δ' εἰπεῖν παρατηροῦμεν μεγάλην τὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐπὶ τε τῶν νέων καὶ νεανίδων, αὐστηρότεροι δ' ἐμφανίζονται οἱ 17ετεῖς τῶν 18ετῶν.

'Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἡμετέρων πορισμάτων συνάγομεν γενικῶς ὅτι:

1.—Ἡ ἡθικὴ κρίσις βραδέως ἔξελίσσεται, ἐφ' ὅσον πολλαὶ 18ετεῖς νεάνιδες καὶ πολλοὶ 18ετεῖς νέοι ἀδυνατοῦσι νὰ διακρίνωσιν ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ εἰσιτηρίου δὲν ἔτοι ἔντιμος πρᾶξις, τοῦ νέου ψευσθέντος πρὸς τὸν σταθμάρχην ἵνα λάβῃ χρήματα μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτόν.

2.—Ἡ ἡθικὴ κρίσις ἐπὶ τῶν θηλέων γενικῶς ἀναπτύσσεται ἐνωρίτερον ἢ ἐπὶ τῶν ἀρρένων.

3.—"Οσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ εἶδος τῆς ποινῆς παρατηρεῖται μεγίστη ἔκτασις καὶ ποικιλία, ἐκλεπτυνομένης ἀπὸ ἡλικίας εἰς ἡλικίαν τῆς ἡθικῆς κρίσεως, λόγῳ βεβαίως τῆς πείρας.

4.—Κατὰ 40 % 15έτιδες νεάνιδες, 35 % δ' ἀφ' ἑτέρου 16έτιδες νεάνιδες δὲν ἔχουσιν ἀνεπτυγμένην τὴν ἡθικὴν κρίσιν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ διακρίνωσιν ἀν πρᾶξίς τις εἶναι παράνομος ἢ ἀνήθικος.

5.—Οἱ ἔλληνες νέοι εἶναι περισσότερον ἀνεπτυγμένοι ὡς πρὸς τὴν ἡθικὴν κρίσιν τῶν γερμανῶν διηγήσιν των¹, καὶ τοῦτο διότι: α' 14 % μόνον τῶν 17ετῶν γερμανῶν, ἐφ' ὧν ἐγένετο παρομοία ἔρευνα, ἔκριναν τὴν πρᾶξιν παράνομον καὶ ἐσφαλμένην, 48 % δὲ οὔτε παράνομον οὔτε ἐσφαλμένην, τῶν ὑπολοίπων 38 % θεωρησάντων αὐτὴν μᾶλ-

¹ FISCHER, S.: Über die Einsicht der Jugendlichen, *Zeitschrift für Kinderforschung*, 1932, 497-516.

λον ώς ἐσφαλμένην, ἀλλ' οὐχὶ καὶ παράνομον· β' διότι ὡς πρὸς τὴν ἐπιβλητέαν ποι-
νὴν 64% τῶν ώς ἀνω γερμανῶν ἔκριναν τὴν ὅλην διαγωγὴν τοῦ νέου ώς μὴ τιμωρη-
τέαν, ἐνῷ ἐκ τῶν ἐλλήνων νέων μόνον 30% περίπου ἀπεφάνθησαν ὄμοιώς.

6.—Πλήρης ἀνάπτυξις τῆς ἡθικῆς κρίσεως γενικῶς καὶ παρὰ πᾶσι δὲν ἐπέρχεται
πρὸ τοῦ 18^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας.

Τὰ ἀνωτέρω πορίσματα καταδεικνύουσιν ὅτι τινὲς τούλαχιστον τῶν ἀγορέων
πρὸ τοῦ δικαιστηρίου ἐνόχων ἐφήβων, οἵτινες, δικαιολογούμενοι διὰ τὴν ἥν κατηγο-
ροῦνται πρᾶξιν αὐτῶν, διατείνονται ὅτι δὲν ἐγνώριζον ἢν αὕτη ἦτο ἐσφαλμένη καὶ
παράνομος, δέον νὰ γίνωνται πιστευτοί.

Ἡ ἔρευνα ἀλλως τε τῶν ἰδαικῶν καὶ ἀντιλήψεων τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἀποκα-
λύπτει τὴν ἀνικανότητα τῶν μέσης ἀναπτύξεως νέων πρὸς ἀρτίαν γενίκευσιν.

Μικρὰ τις ἀπόκλισις ἀπὸ τοῦ συνήθους χρωματίζει εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἐφήβου δια-
φόρως μίαν κατάστασιν. Τοιουτοτρόπως τὸ παιδίον δὲν αλέπτει τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ
πορτοφολίου τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, θεωροῦν τοῦτο κακόν· ἐν τούτοις λαμβάνει
αὐτὰ μεθ' ἡσύχου συνειδήσεως ἀπὸ τῆς τραπέζης ἢ τοῦ δαπέδου, εἰς δὲ ἔχουσι πέσει,
δικαιολογούμενον ὅτι τὸ χρῆμα εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν ἀγῆκεν εἰς κανένα, διὰ
τοῦτο δὲ καὶ ἡ πρᾶξις του δὲν τῷ φαίνεται ώς αλοπή.

Κατὰ ταῦτα σχετικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἡθικῆς κρίσεως τοῦ ἐλλήνος ἐφήβου κατ'
ἀναλογίαν 65-75% ἐπισυμβαίνει κατὰ τὸ 16^{ον} ἔτος, πλήρης δὲν ανάπτυξις αὐτῆς
κατὰ τὸ 18^{ον} καὶ πέραν. Ἔφηβός τις ἐπομένως κατώ τῶν 18 ἐτῶν ἀμαρτήσας, εἶναι
δυνατὸν νὰ μὴ εἴχε τὴν ἱκανότητα νὰ ἐνεργήσῃ «μετὰ διακρίσεως», ὅτε ἔξετέλει
κακήν τινα πρᾶξιν.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ κατώτατον ὅριον πρὸς ποινικὸν καταλογισμὸν παρ' ἡμῖν, ἔξε-
ταζόμενον ἀπὸ ἀπόψεως ἀναπτύξεως τῆς ἡθικῆς κρίσεως, δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώ-
τερον τοῦ 16^{ου} ἔτους ($15\frac{1}{2}$ - $16\frac{1}{2}$), τὸ δὲ ἀνώτατον, οὐχὶ κατώτερον τοῦ 18^{ου} ἔτους
χρονολογικῆς ἡλικίας ($17\frac{1}{2}$ - $18\frac{1}{2}$).

S U M M A R Y

Four hundred and thirty (430) boys and girls 15-18 years of age were asked to answer four questions about a story clearly illegal, but unusual. The story was first used in Germany with 17 year old boys.

The results of this investigation here showed:

- a. Ethical judgment develops in the 16th year in approximately 65-75% of youth and completes the 100% by the 18th year or after.
- b. Girls mature earlier in ethical judgment than boys.
- c. The percentage of ethical judgment of 17 year old Greek boys is greater than that of German boys of the same age.

Φ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. — Τὸ ἐκ συγγενείας αἷματος ζ' βαθμοῦ κώλυμα γάμου καὶ ἡ Πρόσταξις ἔτους 1186 τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰσαακίδου Β' τοῦ Ἀγγέλου*.

ΧΗΜΕΙΑ.—Σχέσις μεταξὺ ηρωταλλικῆς ύφης καὶ διαλυτότητος τοῦ ἑλληνικοῦ βωξίτου,‡ ὑπὸ Ἀντ. Δεληγιάννη καὶ Καίσαρος Ἀλεξοπούλου.
Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Ζέγγελη.

Οἱ ἔτερος ἐξ ἡμῶν¹ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτελέσῃ σειρὰν πειραμάτων διαλυτοποιήσεως δειγμάτων ἑλληνικοῦ βωξίτου διαφόρου προελεύσεως, κατὰ τὰ ὅποια ἔχονται μοιοποιήθησαν αἱ δύο συνήθως ἐφαρμοζόμεναι ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἀλκαλικαὶ μέθυδοι, ἥτοι διὰ κατεργασίας μὲν καυστικὸν νάτριον ὑπὸ πίεσιν καὶ θερμοκρασίαν 160-170° καὶ διὰ πυρώσεως μετ' ἀνθρακικῆς σόδας εἰς θερμοκρασίαν 1000-1100°. Κατὰ τὰ πειράματα ταῦτα διεπιστώθη ὅτι τὸ δέξειδιον τοῦ ἀργιλλίου ἑλληνικῶν τινῶν βωξίτων εἴναι εὐχερώς διαλυτὸν εἰς τὸ καυστικὸν νάτριον ὑπὸ πίεσιν, ἀλλων μερικῶς μόνον διαλυτὸν καὶ ἀλλων βωξίτων τέλος οὐδόλως ἢ σχεδὸν οὐδόλως διαλυτόν.

Ἄντιμέτως πρὸς τὴν λίαν διάφορον ταύτην συμπεριφορὰν τοῦ βωξίτου, κατὰ τὴν κατεργασίαν μετ' ἀνθρακικῆς σόδας διὰ πυρώσεως παρατηρεῖται πάντοτε πλήρης διαλυτοποίησις τοῦ δέξειδίου τοῦ ἀργιλλίου καὶ τῶν δειγμάτων ἐκείνων τοῦ βωξίτου, τὰ ὅποια κατὰ τὴν κατεργασίαν διὰ καυστικοῦ νατρίου οὐδόλως προσβάλλονται.

Διὰ τὴν ἔξηγησιν τοῦ φαινομένου τούτου ἔγένετο² ἡ ὑπόθεσις ὅτι τὸ δέξειδιον τοῦ ἀργιλλίου εὐρίσκεται πιθανώτατα ὑπὸ δύο κρυσταλλικάς μορφὰς εἰς τὰ ἐκ διαφόρων κοιτασμάτων προερχόμενα δείγματα βωξίτου, ἐκ τῶν ὅποιων κρυσταλλικῶν μορφῶν ἡ μία εἴναι διαλυτὴ εἰς τὸ καυστικὸν νάτριον ὑπὸ πίεσιν καὶ ἡ ἔτερα δὲν εἴναι. Ἐπομένως καὶ ἡ δρυκτολογικὴ σύνθεσις τῶν βωξίτων τούτων θὰ ἥτο διάφορος, καὶ δὴ ὑπετέθη, ὅτι οἱ διαλυτοὶ βωξίται περιέχουν ἄπαξ ἔνυδρον δέξειδιον τοῦ ἀργιλλίου ὑπὸ τὴν μορφὴν βαμίτου, ἐνῷ οἱ μὴ διαλυτοὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν διασπόρου, τέλος δὲ οἱ μερικῶς μόνον διαλυτοὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν μίγματος βαιμίτου καὶ διασπόρου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς ἀκολούθου σκέψεως:

“Ηδη διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ J. de Lapparent³, θὰ ἥδυνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ ἀποδειγμένον ὅτι, ἀντιμέτως ἀπὸ ὅτι κατ’ ἀρχὰς ὑπετέθη οἱ ἑλληνικοὶ βωξίται

* Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

‡ ANT. DELIJANNIS UND KESSAR ALEXOPOULOS.—Krystallstruktur und Aufschliessbarkeit des griechischen Bauxits.

¹ ANT. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ.—Ἡ βιομηχανία τοῦ ἀλουμινίου καὶ δὲ ἑλληνικὸς βωξίτης. Αθῆναι, 1937.

² ANT. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ.—Metall und Erz, 34, 282, 1937.

³ J. DE LAPAPPARENT.—C. R. Acad. Sc. 197, 75, 1933. C. R. Acad. Sc. 198, 760, 1934.